

Faro

NO MOLESTES A VOX CUANDO ESTÁ EN TU PUEBLO.
 1.º) TIENEN DERECHO
 2.º) SU PROGRAMA ELECTORAL ES COLGAR FOTOS COMO
 ESTA EN LA REDES SOCIALES

"EL SUPREMO ARTE ES VENCER AL ADVERSARIO SIN DARLE BATALLA".
 SUN TZU

La plumilla

'El chico' cumple cien años

Charles Chaplin conté: «Cuando era un niño me quejaba a mi padre porque no tenía juguetes, y él me respondía señalándose la frente con el dedo índice: «Este es el mejor juguete que se ha creado».

El joven Chaplin puso su mente a funcionar y de ella sacó un humor universal que no necesitaba palabras para expresarse. Icono del cine mudo, acaban de cumplirse cien años del estreno de 'El chico' y aún conmueve ver a Charlot, con su traje de vagabundo y su bastón, su sombrero pequeño y zapatos anchos, apiadarse de un niño abandonado en el que volcará su picaresca natural y bondad de corazón.

Los valores de sus películas son permanentes: humanidad, imaginación, compasión por el pobre y apuesta por el débil. Por eso gusta tanto y agrada siempre.

ANTONI COLL I GILABERT
 @Collgilabert

La mirada
 des de Collsupina

Reparació 'vs.' inacció. Els jutges franquistes s'han anat morint de vells al llit i els seus descendents vetllen perquè no desapareguin les seqüeles del franquisme. Els descendents de les víctimes lluiten i la gent... passa

PER TATE CABRÉ
 tate@tatecabre.com

MEMÒRIA O AMNÈSIA HISTÒRICA?
 ENTRE EL NEGACIONISME I L'OBLIT, TORTOSA NO PASSA PÀGINA

Periodista

Doctora en Periodisme i Ciències de Comunicació i diplomada en Traducció i Interpretació, ha treballat en premsa i televisió. És Guia Oficial de Turisme de Catalunya.

Passant pel cementiri de Móra d'Ebre de la mà de l'historiador local Santi Alfonso Falcó, superada l'exuberant entrada amb palmeres, grutes de rocalla, xiprers i una exòtica capella parabòlica feta per un deixeble de Gaudí, em va atrapar la sensació que el temps s'havia aturat a la Guerra Civil: Les capelles encara esfondrades pels bombardejos, els homenatges als morts del bàndol vencedor, la falta de memòria històrica per a les víctimes del bàndol republicà: «suposadament es troben enterrades en aquest descampat» –ens indicava el Santi assenyalant la fossa comuna encara per senyalitzar. «I els noms?, vaig preguntar. «No hi ha cap recerca feta encara», ens responia capcot...

Si analitzem com puntuen en memòria històrica els cementiris dels deu caps de comarca de Tarragona els resultats són molt dispers: A més de Móra d'Ebre, suspensen Amposta, Montblanc i Tortosa, on s'ha passat per alt la Llei 52/2007 i no hi ha cap placa ni recordatori a les víctimes republicanes. Tot i que als cementiris de la capital del Baix Ebre, les historiadores Cristina Favà i Esther Galindo hi van comptar 1.000 víctimes!, de la Guerra Civil, com s'explica en un estudi del 2013 publicat a la revista Recerca de l'Arxiu Comarcal local, els responsables del cementiri no veuen cap motiu per posar-hi cap remembrança, i així ho comentava el regidor responsable, Domingo Tomàs, a l'investigador Axel Baiget en una recent visita amb el Canal Terres de l'Ebre. Entre el negacionisme i l'oblit, Tortosa no passa pàgina, com s'ha vist amb el referèndum del monument franquista a la Batalla de l'Ebre, que per sort la Generalitat obligarà a desmantellar l'estiu proper.

Tres municipis, en canvi, es van posar les piles amb aquesta llei i la de Fosses del 2009: el Vendrell, que és tot un exemple de reconciliació amb el passat i identifica amb noms i cognoms una llarga llista de víctimes repartides en nínxols i fosses; Valls, que el 2007 va crear un memorial als 424 republicans morts al seu hospital, i Tarragona, que el 2009 va dignificar un «Espai de la Memòria» gegant a la seva necròpolis amb una escultura, la lletra d'una cançó de Lluís Llach i els noms de les 712 víctimes identificades.

No puc deixar de recordar quan penso en aquest espai a l'amic i

Hi ha municipis valents com Falset o Gandesa que es van avançar vint anys a la llei Zapatero del 2007

Amb 43 anys de suposada democràcia no s'ha fet prou justícia per resoldre el conflicte de la Guerra Civil

cosí del meu pare, el Sergi Vallverdú, traspasat fa poc, que des de nen, i quan podia, anava al fossar de Tarragona des de la Selva del Camp a deixar una rosa roja en record del seu pare... sense saber tan sols on reposava.

I a banda dels cementiris aprovats i dels suspesos tenim els de matrícula d'honor: Hi ha municipis valents com Falset, Gandesa i Reus que es van avançar vint anys a la llei Zapatero del 2007: Falset el 1983 ja erigia al costat de la creu als «Màrtirs del 1936», un

monument «a tots els germans morts a la Guerra Civil 1936-1939 en prova de reconciliació i fraternitat de tots els espanyols», i el 1991 –desafiant una gran controvèrsia– traslladava al cementiri l'obelisc dels «Caídos» des del davant de les escoles; Gandesa ho feia el 1987, erigint un cenotafi prop del «Caídos por Dios y por España» que diu «Als gandesans morts en defensa de la República. Any 1987», i Reus el 1998 transportava des de la plaça «dels màrtirs» –avui de la Llibertat– al cementiri l'obelisc dissenyat per homenatjar els 133 herois liberals del 1838, que el 1940 el franquisme s'havia apropiat. A més, l'any 2004 al monument s'hi va instal·lar una placa per recordar els dos bàndols de la guerra, es va restaurar el refugi antiaeri que havia servit per protegir els treballadors del cementiri i els pagesos de la zona, i es va senyalitzar degudament la fossa amb les 214 víctimes dels bombardejos feixistes i la capella de la família del Dr. Llobet, cedida per humanitat, a les víctimes del bombardeig del 22 de gener del 1938 que ja no hi cabien a la rasa anterior.

Amb 43 anys de suposada democràcia des de la Constitució del 1978 no s'ha fet prou justícia per resoldre el conflicte de la Guerra Civil. Ni una de les 38 víctimes tarragonines transportades al Valle de los Caídos entre 1959 i 1983 sense el permís de les famílies, que ha comptabilitzat Axel Baiget, ha estat tornada al seu poble d'origen. Negar-se a condemnar el franquisme i a desfranquitzar els nostres municipis és no fer els deures democràtics. Esperem que la futura Llei de memòria democràtica que va anunciar el govern de Sánchez el setembre passat aportí la pau, justícia, reparació, perdó i reconciliació necessaris.

